

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

Cautio in Monasterijs, & Collegijs pijs adhibenda. Cap. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

constitutis, quàm primùm significabit, vt & subministrentur, quæ eorū opera, miniteriouè ei tunc subministrare necesse est, & omnis alia diligens cautio ab illis adhibeatur, quæ necessaria esset ad alios homines conquirendos, qui cum eo, alijsuè illius familia, domusuè commertiū habuissent; aut alio modo eius rei causa suspecti esse possunt.

Si verò Parochus est, aut eius Clericus, aut familia domusuè, quæ in suspicionem incidit; hæc ipsa officia socius Parochialis curæ, si quem habet, alioqui Parochus propinquior præstabit.

6. Curabit porro præfectus regionarius, aut Vicarius foraneus impensè admodum, vt & domicilia, & supellex Ecclesiarum, vel Ecclesiasticorum hominum quam diligentissimè expurgentur.

Ad cuius expurgationis rationem omne exquisiti studij, cautionisque genus Episcopus adhiberi iubebit, quod ex Magistratus præscripto in laicalibus rebus expurgandis adhiberi solet. Et vbi opus esse censuerit, ad expurgationem eorundem ministrorū operā vtendā curabit.

7. Cùm ex facti, quod euenerit, ratione, dubium existit, an quis peste mortuus sit, anuè illius supellex eo nomine suspecta, anuè alio genere morbi affectus; tunc Parochus medicos in consiliū adhibebit, alioquin peritos, eosque potissimùm, quos Magistratus curæ eiusmodi præfecerit; vt de re tota certius statuatur.

8. Parochus, alijsuè Ecclesiastici ordinis homo, qui loca incolit, quorum commertium ob suspicionis causam vetitum edicto publico est, nè inde egrediatur, prohibeat Vicarius foraneus, sicut cæteris eorum locorum incolis prohibitum est: ita tamen vt certis ijs regulis, & facultatibus, quæ Ecclesiasticis hominibus peste suspectis, supra constitutæ sunt, vtatur, & fruatur, præsertim, qui animarum curam quouis modo, aut nomine gerit.

9. Hæc omnis cautio tùm in Sacerdote ministrante, tùm in eo, qui ministrat, tùm etiam in Ecclesiastico homine peste suspecto, quicūque sit, vt diligentissimè adhibeatur, atque seruetur, Parochi, vt supra, cura erit. Quæ sanè cura omnis, cautioque in vrbe ad præfectum regionarium, & in Diocesi ad vicarium foraneum maximè pertinebit.

Cautio in Monasterijs, & Collegijs pijs adhibenda.
Cap. XVIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio in Monasterijs, & locis pijs quæ adhibenda.
- 2 Diuina officia, & non ommittenda.
- 3 Missæ celebratio

Eleemosyna

- 4 Eleemosyna illis facienda, & unde. Vide etiam cap. seq. nu. 5.
 5 Monasterio incapace, ad continendum suspectos, & liberos, que via ineunda.
 6 Monasterijs Monialium peste suspectis, qua alia cautio adhibenda. Clausuramque quando ob pestem egredi liceat.

I regularium hominum monasterium, aliudve Collegium Ecclesiasticum, aut domus, ubi collegiatim viuitur, in pestilentiam, eiusve suspicionem inciderit, eadem tota ratio, & cautio, que mox supra demonstrata est, ab Episcopo, & prefecto regionario, Vicariouè foraneo ipsius Episcopi nomine ita diligenter adhibeatur; vt omnes qui in eo monasterio, collegiouè habitant; nisi aliquos solum peste suspectos esse, manifestò constet, ab aliorum hominum consuetudine, commerciouè abstineant, & intra monasterij, domusue septa se contineant, ad Episcopi prescriptum. Eam verò cautionem inter se adhibebunt, vt alter ab altero ita separatim in consuetudine versetur, vt ne contagium contrahere possit. Quamobrem etiam in hortis tuguria strui expediet.

2 Verum ne propterea in eorum Ecclesia diuinus cultus intermittatur: sed diuina officia in choro, vt moris est, obeant; ita tamen, vt ibi alter ab altero separatim aliquo exiguo spacio interiecto sit.

3 Missas singuli in singulis Altaribus distinctis celebrent, sacris adhibitis indumentis, & instrumentis, que ex communi sacristie suppellectile sumpta, ad suum quisque usum eo tempore sigillatim locoque separato seruabit, & custodiet.

Ne verò vllum populo periculum inde existat, à capellis, ubi celebrabitur, & choro aditus ipsius populi secludatur, cancellis ferreis, ligneisue, aut alio eiusmodi sepimento.

At ne dum se intra septa ab aliorum consuetudine abstineat, quicquam ad victum eis desit, è publico illo sumptu, qui necessario eo tempore ad pauperum sustentationem constitutus est, eleemosynam, vt opus erit, subministrari, curandum erit.

5 Si Ecclesiasticorum hominum in eodem monasterio, locouè collegiatim viuentium, magnus admodum numerus est, qui pestis nomine suspectus sit, nec verò domus, habitationisue amplitudo eiusmodi est, vt omnes tugurijs etiam extructis commodè separatim habitare possint: expedit, vel eos omnes, qui ex peste, suspicionèue laborant, vel, his relictis, alios rectè valentes, suspicionèque liberos ad aliam domum, monasteriumue, aut etià ad plura traduci, que tamen vacua sint, & ita

& ita cōstruata, vt dūm curationis, aut suspicionis causa in illis manēt, regularem modestiam Ecclesiasticamque ordinis sui disciplinam recte seruare possint.

6 Hęc ipsa cura, & cautio adhibebitur, si quando fortasse monialium, in eodem monasterio viuentium, magnum numerum pestis peruaserit.

Sed in earum monasterijs, pestis nomine suspectis, magna ab Episcopo cautio adhibenda erit, nē ex ea occasione intrā septa monasterij aditus sit, sine necessaria causa.

Nec verò extrā clausurę septa, sine suę egrediendi facultas, nisi urgente, necessariaque item causa monialibus permittatur.

Si verò aliquando necessitas efflagitat, vt illę intus visitentur, aut inspiciantur; hoc nē à viris fiat, sed à feminis honestis, curabit Episcopus.

Hoc ipsum itidem seruabit, si quando Monatorum opera, aut alia eiusmodi necessaria erunt.

De Baptismo infanti peste laboranti, suspectouè ministrando.

Cap. XIX.

SUMMARIUM.

- 1 Baptismus, infantibus peste affectis, vel suspectis, vt ministrandus.
- 2 Liber baptizatorum pestis tempore.

Infans nuper natus, peste laborans, aut eo nomine suspectus, quia à matre, pestifero morbo affecta ortus est, quàm primùm ob instans mortis periculum à Sacerdote, peste laborantium curam gerente, infusionis ritu baptizabitur, alijs stas ceremonijs tunc non adhibitis. Si Sacerdos abest, idem confestim ab alio præstabitur, qui præsens baptizandi formam norit: nec verò compater adhibeatur; aut talis, qualis infans est, compater, aut commater asciscetur, nempe ex morbo laborans, aut ex eadem causę origine suspectus si alij, qui liberi sūt, suspicione cōtagionis deterriti, id munus refugerint.

Postea, si infans superstes erit, quàm primùm ab omni suspicione liber erit, in Ecclesiā Parochialem suam Sacerdoti Parocho offeretur, qui Ecclesię instituto reliquas stas ceremonias ei adhibebit.

Idem in baptismo seruabitur infantum, qui expositi, dubium est, an pestilentia suspecti sint.

Hoc ipsum quoque præstabitur in baptismo infantum, qui non ita

D mani-